

יום, שפטות (איוב כח) לא יערכנה זהב וזכוכית ותמיורתם כל' פז. זה בעולם הזה. אמר ב' (משל' ח) להנihil אהבי יש ואוצרותיהם מלאה.

עוד פמה ואמר, (שמות כד) ויאמר ה' אל משה עלה אליו הורה וגוי. וה תורה - זו תורה שבכchap. ומהזו - זו תורה שבעל פה. להורותם, כתיב חסר, כמו שנאמר (שיר א) ואל חדר הורה. כאן יש להרשותן, להורותם של מי? אם אמר הורותם של ישראל - לא ב' שהרי ישראל לא נקרו בפתחם זהה. אלא הורותם של תורה ומצוות, ומה היא? זהו (מקום) בין המשמר. משוםSCP כתיבה של הספר העלינו שם שרואה, ומשם יצאתה תורה, ועל זה קוראים תורה שבכchap. וזהו אשר כתיב לhortותם, להורותם וראוי. (כמו שנאמר ואל חדר הורות).

תורה שבעל פה, תורה אחרת שעומדת על פה. מהו פה? זהו דעת, שהיא פה של ספר וכתבה. ותורה זו היא תורה אחרת, שנקרה תורה שבעל פה, שהיא עומדת על אותו הפה שהוא תורה שבכchap. משום ב' התעלה משה בכל, על כל הנבאים הנאמנים, שפטות ואתנה לך. דוקא לך.

בתוב (משל' כה) הגו סיגים מכסף ויצא לצרכך כל'. הגו רשות לפניו מלך ויפון בחסד כסאו. בא ראה, בשעה שמתביבם הרשעים בעולם, כסאו של המלך הקדוש נתן בדין, ונטמא (ונשאב) (עומד) בדין, ושל הבומי שורפות את העולם. ובשעה שהרשעים עוברים מן העולם, או ייפון בחסד כסאו. בחסד ולא בדין.

מה משמע?

משמע שהעולם התחתון פלי בעולם העליון, והעולם העליון התחתון.

איןנו צדיקין דמשתקלי בעותרת עלאה כל יומא, דכתיב, (איוב כח) לא יערכנה זהב וזכוכית ותמיורתה כל' פז. הא בhai עלא. לבתר, (משל' ח) להנihil אהבי יש ואוצרותיהם מלאה. הוא פתח ואמר, (שמות כד) ויאמר יי' אל משה עלה אליו הורה וגוי. וה תורה, דא תורה שבכchap. להרשותם כתיב חסר, כמה דעת אמר (שיר השירים ג) ואל חדר הורת. הכא אית לאסתפלא, להורותם דמי, אי תימא הורותם דישראל, לאו ה' כי, דהא ישראל לא אדרבו בהאי קרא. אלא הורותם דתורה ומצוות. ומאי היא. דא (א"ר) יין דמנטרא. בגין דכל כתיבה בספר עלאה תפמן שרייא, ומפמן נפקא תורה, ועל דא קריין תורה שבכchap. ודא הוא אשר כתבתי להרשותם להרשותם ודי. (בקה דעת אפר ואל חדר הורה).

תורה שבעל פה, תורה אחרת, דקיימה על פה. מאן איהו פה. דא הוא דעת, דאייהו פה בספר וכתיבה. ותורה דא, היא תורה אחרת, דAKERI תורה שבעל פה, דאייהי קיימת על ההוא פה דאייה תורה שבכchap, בגין ב' אסתליק משה בכל, על כל שאר נבייאי מהימני, דכתיב ואתנה לך, לך דיקא.

בהתיב (משל' כה) הגו סיגים מכסף ויצא לצורף כל' הגו רשות לפניו מלך ויפון בחסד כסאו. פא חז, בשעתא דאסגיאו חייבין בעולם, פורסיא דמלכא קדישא אתקנת בדין, ואסתאבת (ס"א ואשתאבת) (ס"א ואקייפא) בדין, ושלהובוי אוקדין עלמא. ובשעתא דẤתעבר חייביא מעולם, בדין ייפון בחסד כסאו. בחסד, ולא בדין מאי משמע.

משמע דעלמא מתקאה תליא בעולם עלאה, משמע שהעולם התחתון פלי בעולם העליון, והעולם העליון התחתון.